

ПРИНЦИПИ АНТИКРИЗОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Остапенко В.Д., гр. ФЗ-18

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Г.Г. Лисак**
Державний біотехнологічний університет

Високий рівень готовності підприємства до кризових ситуацій є гарантом збереження його життєздатності, утримання конкурентних позицій на ринку та здатність підприємства адаптуватися до умов зовнішнього середовища.

Рішення даної проблеми неможливо без дієвої антикризової стратегії, ефективність якої багато в чому залежить від дотримання певних принципів, що охоплюють весь процес управління.

На основі вивчення наукових досліджень вчених-економістів нами узагальнені принципи формування антикризової стратегії підприємства, основними з яких є:

- принцип комплексності, який обумовлює необхідність системного мислення, розробку антикризових рішень в усіх напрямках діяльності підприємства та видів ресурсів, необхідних для забезпечення його безперервної діяльності;

- принцип системності, який потребує необхідності врахування змін, що відбуваються в системах, пов'язаних з підприємством, оскільки саме це буде сприяти сталому розвитку суб'єкту господарювання в цілому;

- принцип об'єктивності, який передбачає необхідність врахування сутності кризи, механізмів виникнення і поглиблення кризових явищ, орієнтацію управлінського впливу як на зовнішні прояви кризи, так і на першопричини виникнення кризових явищ з метою їх локалізації або усунення;

- принцип оптимальності, згідно якого оптимізується методичний інструментарій діагностики загрози банкрутства підприємства, оптимальне співвідношення оперативних, тактичних і профілактичних антикризових заходів з урахуванням стадії кризи, ймовірного терміну виникнення ситуації банкрутства, причин і факторів, що зумовили появу кризових явищ;

- принцип своєчасності, який позначає, що можливість виникнення кризи повинна діагностуватися на самих ранніх стадіях з метою своєчасного використання можливостей її нейтралізації;

- принцип законності, який передбачає знання і використання в інтересах підприємства правових основ, що регламентують здійснення діяльності, впровадження та розгляду справи про банкрутство,

обумовлюють можливості фінансового оздоровлення і санації підприємств, вибору джерел фінансування та інш.;

- принцип альтернативності, який обумовлює наявність різних варіантів антикризового розвитку підприємства на будь-якому з етапів свого існування. Як наслідок – необхідність розробки декількох варіантів можливих антикризових процедур та оцінки результативності та витратності альтернативних антикризових проєктів. Необхідність розробки альтернативних заходів обумовлюється як можливою нерезультативністю прийнятих заходів, так і ймовірністю змін у зовнішньому середовищі підприємства, його внутрішньому потенціалі, завдань власників, внаслідок чого розроблений варіант антикризових дій буде визнаний недоцільним;

- принцип гнучкості, який обумовлюється специфікою підприємства, відповідно якої може уточнюватися зміст і інструментарій антикризового управління на кожному етапі реалізації, з урахуванням коригувань, в залежності від пріоритетності та важливості завдань;

- принцип збалансованості, який передбачає формування оптимальної комбінації чинників-індикаторів підвищення кризостійкості підприємства для кожного рівня агресивності зовнішнього середовища з метою попередження і подолання кризових ситуацій та мінімізації їх негативних наслідків;

- принцип реалістичності, який передбачає, в процесі оцінки можливості подолання кризи, необхідність враховувати об'єктивну реальність.

Вважаємо, дотримання означених принципів забезпечить ефективність управлінських заходів, націлених на запобігання, подолання кризи і відновлення функціонування підприємства.

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ В УКРАЇНІ

Пилипенко М.С., гр. Ф-20м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.С. Андрущенко**
Державний біотехнологічний університет

Фінансовий моніторинг – сукупність заходів, що вживаються суб'єктами фінансового моніторингу у сфері запобігання та протидії, що включають проведення державного фінансового моніторингу та первинного фінансового моніторингу.

До квітня 2020 р. порядок фінансового моніторингу регламентував Закон України «Про запобігання та протидію легалізації